



Õues oma kuudi ees lamas talu koer ja mõnules parajasti päikesepaistel. Tal oli nii hea olla, et ei tahtnud end liigutadaagi. Kuuldes aga karupoegade kisa, tormas ta nende kallale. Ka koera polnud karupojad veel näinud. Selle vihane nägu, kole hääl ja teravad hambad kohutasid neid väga ja nad pistsid punuma metsa poole, nii kiiresti kui nende kohmakad jalad võtsid. Koer ikka klähvides ja hammustades nende kannul.